

Kedves Szülők!

Ma a gyerekekkel közösen a béka hangját, mozgását utánozzuk!

Vers:

Weöres Sándor: Békák

Brekekex
brekekex
brekekex!

Gyere bujj
víz alá
ha szeretsz!

Idelenn
soha sincs
vad idő!

Idelenn
sose hull
az eső!

Dal:

Béka a fa tövén

Béka a fa tövén, ezeréves csodavén, ugrik a kövön át,
keresi a vacsorát. Nem kell neki libamáj, szúnyogokra foga fáj,
nem kell neki teletál, bogarakat vacsorál.

mi román népdal – Weöres S.

Bé - ka a fa tö - vén, e - zer - é - ves, cso - da vén.
Ug - rik a kö - vön át, ke - re - si a va - cso - rát.

Nem kell ne - ki li - ba - máj, szú - nyo - gok - ra fo - ga fáj.
Nem kell ne - ki te - le tál, bo - ga - ra - kat va - cso - rál.

Hangutánczás:

Hogy beszélnek a békák?

-Mit varrsz, mit varssz?

-Papucsot-csot-csot-csot-csot...

-Kinek, kinek, kinek?

-Egy szép kislánynak-nak-nak-nak-nak-nak...

-Bíró lányá-nyá-nyá-nyá-nak-nak-nak-nak....

-Egy szép kisfiúnak-nak-nak-nak-nak-nak....

Mondóka:

Mit csinál a kis kezem (a két kéz széttárása)?

Simogat kedvesen (két kézzel az arc megsimítása).

Ütöget mérgesen (az asztal ütögetése),

Csiklandoz viccesen (a tenyér csiklandozása),

Csipked hegyesen (a kézfej meg csipkedésé),

Táncol ügyesen (az ujjak mozgatása a másik kézfejen).

Mit csinál a kis kezem (a kezek szétnyitása)?

Húzzuk a szekeret (húzás utánzása),

Forgatjuk a kereket (karkörzés),

Vezetjük az autót (csuklómozdulat),

Becsapjuk az ajtót (laza tenyérmozgatás).

Alkotó-manuális tevékenység:

Ahogy a dalban is énekeltük, a béka bogarakat vacsorál. Készítsünk mi is együtt a gyerekekkel békákat!

Amihez szükséged lesz: WC papír guriga, színespapír, ragasztó, olló, cérna/fonal, esetleg tűzőgép.

Vond be a WC papír gurigát zöld színű papírral, vágj cérnából vagy fonalból hosszabb darabot, aminek a végére rögzíts kupakot vagy esetleg gombot. Ez lesz a bogár. A cérna vagy fonaldarabbal együtt ragaszd vagy tűzd le a WC papír guriga alját. Vágj neki kezét, lábát, rajzolj szemet és kezdődhet a játék!

Ezzel a játékkal ügyesedik a kezünk, fejleszti a kicsik finommozgását!

Mozgásos játék:

Kapd el a békát!

Hosszú lábú gólya néni, mit fogunk ma ebédelni?
Békahúst, brekeke, ugye milyen jó lenne?
Itt a tó, tessék hát,
Fogj magadnak egy békát!

Fogójáték otthon vagy lehetőség szerint az udvaron!

Aki a gólya, körbe-körbe sétál, míg mondja a mondókát, majd a „Fogj magadnak egy békát” kezdetű sornál, megpróbálja elkapni a békát! A békák pedig megpróbálnak elfutni a gólya elől.

Eszköz: lehet hozzá használni például hullahopp karikát, ha rendelkezésünkre áll. Ez lesz a tó, ahol a gólya sétál.

Mese:

Mese a piros kalapos békákról (Lengyel mese, átdolgozta: Sebők Éva)

Két kisbéka élt a Zöld Völgyben. Kutykurutty, a kisebbik, folyton elégedetlenkedett...

Morcosan nézte a zöld fűvet, zöld vizet meg a saját zöld kabátját.

- Csúnya a kabátom! - nyafogta durcásan.

- Ugyan miért? - álmélkodott Brekeke, a nagyobbik.

- Az is zöld, mint minden. Jaj, de unalmas!

- Tudod, mit? Kiakasztunk egy meghívót, hogy akinek csak van piros valamije, jöjjön hozzánk vendégségbe. Hej, de vígan leszünk majd!

Kiakasztották a meghívót. Nagy, öreg béka topogott a fűz alá.

- Hát ez meg mire jó? - csóválta a fejét. - Vendégség...

- Hogy jól mulassunk!

- Ej, csak aztán sírás ne legyen a vége! - intette őket az öreg.

De már ekkor, kop-kop-kop, kopogtak is a vendégek. Két piros bóbitás harkály jött elsőnek, utánuk a katicabogarak, mögöttük meg a légyölő galóca ballagott, különleges, fehér pontokkal, ezüsfoltokkal díszített piros kalpagjában. A kisbékák irigyen, sóhajtozva nézték őket. Mindenki valami pirosban büszkélkedett. Kínálgatták a vendégeket gyöngyvirág poharakból hajnali harmattal, tücskök húzták a talpalávalót, remekül mulattak. De jaj - miféle hang zavarja meg vidámságukat?

- Kelep! Kelep! Itt vagyok! - bólogatott jókedvűen a gólya. - Piros a csizmám, nekem is szól hát a meghívás, igaz? Táncolni akarok a mulatságtokon!

Hanem a kisbékáknak ekkor már hűlt helyük volt, zsupsz! - fejest ugrottak a vízbe, s kereket oldottak, a gólya meg kénytelen-kelletlen hazament. De a kisbékák nem okultak az esetből. Piros kabátkát, piros kalapkát szabtak-varrtak maguknak, abban szökdécseltek a tóparton.

Látta ezt a bölcs, öreg béka, és így sopánkodott:

- Jaj, csak baj ne legyen belőle!

A gólya meg a fészkeről belátott a Zöld Völgybe, s észrevette az ugrándozó kis piros alakokat. "Magától sétáló kalapok?" - csodálkozott, és nyomban odasietett. Közelebb érve látta, hogy a kiöltözött kisbékák hancúroznak ott, a legteljesebb nyugalomban.

- No, már most nem bújtok el előlem! - rivallt rájuk. - Idepiroslik a kalapotok!

Ekkor rettentek csak meg a kisbékák! Akárhova ugrottak, felhangzott a gólya kelepelése:

- Nem bújtok el, itt piroslik, ott piroslik a kalap!

- Dobjátok le gyorsan azokat a piros holmikat! - kiáltott rájuk egy nagy, zöld levél rejtekéből a bölcs, öreg béka.

Jobbra röppent a kabát, balra a kalap, s a két kisbéka zöld kabátjában máris besurrant a zöld fűbe, máris beugrott a zöld vízbe.

- Hová lettek? - bökdöste csodálkozva a kalapokat a gólya. Bizony, hiába bökdöste, nem menekültek a kalapok. Hű, de mérges volt!

A két kisbéka pedig ott csücsült a zöld víz mélyén, ott kuksolt a zöld kabátban, beleolvadva a sok-sok zöldbe. Aligha kívánnak maguknak egyhamar piros kalapot, piros kabátot!

Szép álmokat kívánunk!